

“Tag derfor imod hinanden, ligesom Kristus har taget imod jer til Guds ære.” (Rom 15, 7)

Paulus har i sinde at rejse til Rom og han skriver i forvejen et brev til de kristne i byen. Blandt de kristne romere er der opstået spændinger. Årsagen er forskellige religiøse meninger og sædvaner, alt efter hvilken samfundsgruppe de tidligere har tilhørt. Nogle er vegetarer, andre holder fastedage; nogle følger den ene slags kalender, andre en anden. Til alle disse mennesker skriver Paulus: “Tag derfor imod hinanden, ligesom Kristus har taget imod jer til Guds ære.”

Paulus er overbevist om, at alle handler af kærlighed til Gud, så der er ingen grund til at fordømme andre, fordi de gør tingene på en anden måde. Han minder derfor de kristne romere om det kristne livs moral: “Kærligheden er lovens fylde.” (jf. 13, 10). Og da der ikke længere var denne kærlighed blandt dem, manglede broderskabsånden, som skal inspirere alle fællesskabets medlemmer. Apostlen peger hen på Jesus, som tog vore svagheder på sig og ikke tænkte på sig selv. Han tog imod jøden Johannes såvel som den romerske officer; Maria Magdalene som forbryderen, der blev korsfæstet sammen med ham.

“Tag derfor imod hinanden, ligesom Kristus har taget imod jer til Guds ære.”

Også i vore kristne fællesskaber kender vi til modsætninger. Vi har konservative tænkere overfor nytænkere, nogle går ind for en social kristendom, andre for en spirituel. Forskellene opstår også på grund af politiske eller sociale erfaringer. Kulturel diversitet skyldes ofte indvandring fra mange lande, og det er alt sammen en stor udfordring.

Den samme dynamik ses i forholdene mellem forskellige kristne kirkesamfund, men også i familier, på arbejdspladsen og i politik. Vi har en tilbøjelighed til at se ned på dem, der tænker anderledes end os, og ikke sjældent udelukker vi hinanden. Den enhed, som Paulus forslår, fører ikke til en udjævning af modsætninger, men til en gensidig åbenhed, der beriger. I samme brev taler han om legemets enhed, og diversiteten af de forskellige lemmer med forskellige nådegaver, der tjener helheden.

Pave Frans skitserer et rammende billede: "Her kan vi ikke bruge billedet af en kugle som model eller figur. Kuglens helhed står ikke over de enkelte dele, hvert punkt er lige langt fra centrum, og de enkelte punkter er uden indbyrdes forskelle. Den figur, vi kan bruge som billede, er polyederet (mangekant, som fx en diamant). Her ser vi, at alle figurens delelementer mødes med hinanden, men hvor de enkelte elementer bevarer deres originalitet i figurens helhed.... Selv de personer, som man kan kritisere for deres fejltagelser, har noget at bidrage med, som ikke må gå tabt. Det, der er tale om, er, at folkeslagene føjes sammen, men at de indenfor den verdensomspændende orden bevarer deres eget særpræg; det er alle mennesker under ét i et samfund, som stræber efter et fælles gode, der i sandhed holder dem sammen."

"Tag derfor imod hinanden, ligesom Kristus har taget imod jer til Guds ære."

Dette Livets Ord er en stærk opfordring til at anerkende det positive i andre, om ikke andet, fordi Kristus også har givet sit liv for den pågældende person, som jeg er tilbøjelig til at dømme. Det er en opfordring til at lytte, og dermed ikke med det samme at ville forsvare sig selv, men at stå åben for forandring og andres meninger. På den måde kan et farverigt fællesskab vokse i enhed.

Fabio Ciardi